

Salvatge Cor: «He tingut la valentia de canviar el registre i la manera de fer lletres»

Parlem amb el cantant de la banda mallorquina, Llorenç Romera, sobre el nou treball 'Cruïlla'

Salvatge Cor | Juan Miguel Morales

El quart disc de **Salvatge Cor**, *Cruïlla* (Magic in the Air Records, 2022), és resultat d'una transformació vital de la formació mallorquina liderada pel cantant, guitarrista i poeta Llorenç Romera. És un treball cru, nu i d'una senzillesa instrumental que sorprèn per la seva lluminositat sonora i mediterrània.

'Cruïlla' significa un punt i a part en la carrera de Salvatge Cor?

Sí, totalment. És una manera de tornar a començar, un alenar i creure en les meves capacitats com a compositor, lletrista, arranjador i instrumentista. Abans del confinament, tot i estar molt content amb *Bruixes* (DiscMedi, 2019) i la bona rebuda, ja sentia que **Salvatge Cor** en elèctric estava esgotat i necessitava un canvi. Tants mesos tancats em van ajudar a escriure nou material i *Cruïlla* és la punta de l'iceberg.

És un disc que necessitaves fer?

Sí, sobretot per buidar-me de la toxicitat de l'entorn. En el procés em vaig adonar dels verins que portava dedins. Ha estat una feina dilatada en el temps i encara hi estic treballant. La veu com a eina definitiva de la comunicació humana ha funcionat com a brúixola.

Com ha estat el procés de gestació?

He passat per diferents fases. He gravat una barbaritat de maquetes i versions de cada cançó que han quedat al calaix. I això és genial. El que ha quedat és el moll de l'os, que es podia sostenir amb un mínim de pistes. Tot i que, naturalment, en alguna peça ens hem fumat el precepte... En essència, no hi ha hagut ego ni imposició de parers, només fer la cançó com ens agradava, perquè és l'únic que queda.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=XgPdx5K2Qtw>

El canvi estilístic de Cruïlla és la línia que seguiran les futures produccions?

Des d'un punt de vista de cercar la llibertat, sens dubte. *Cruïlla* vol dir que hi havia tres opcions: continuar paralytitzat i no fer res, tirar pel camí de sempre o, en darrera instància, triar la valentia de canviar el registre i la manera d'escriure les lletres. Fer cançons és un ofici tan vàlid com qualsevol altre, i alhora reafirmo la sensació que fer cançons no ens fa més especials... per tocar de peus a terra.

El productor ha estat Cristian Eichborn. Com ha estat treballar amb ell?

Extremadament fàcil. Ja havíem conversat hores i hores sobre el disc, les lletres, els conceptes, la manera de fer, les inspiracions que ens flipaven. Ens hem divertit molt a l'estudi. Signam a mitges perquè era l'única manera de ser fidels al que representa el disc, l'entesa de dos pols contraposats i complementaris, i el naixement d'un tàndem com a productors.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=-QFiito8QT0>

Ens ha sorprès gratament el minimalisme musical i lo-fi del disc. Com hi has arribat?

La idea inicial ja era despullar-se per mostrar el que som, desprendre's de pell morta. Havia pensat que ja era hora de donar importància a la veu, en equilibri amb la resta d'elements, i no està de més assenyalar que aquest cop hem treballat a consciència.

També has despullat els teus sentiments?

Completament. A vegades passa que qui canta és un altre Llorenç Romera, el Llorenç dels miralls, és a dir, els jos compartimentats en diferents caires de la meua vida. He tornat a llegir la poeta argentina Alejandra Pizarnik i ha estat molt bèstia la manera com em ressonava. Igual que tornar a escoltar el raper nord-americà **Frank Ocean**, que m'ha fet entrar en el seu univers com no ho vaig fer la primera vegada.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=0Mg_xppGsN0

En l'aspecte poètic, què transmeten les lletres de les cançons?

Són molt més transparents. Són cançons pop que, a voltes, flueixen amb poemes meus o d'altres. A més, hi apareixen diferents registres, amb l'article literari i el salat. Volia eliminar la frontera que separa alta i baixa cultura, la beneitura aquesta del plaer culpable.

Salvatge Cor també s'ha transformat. Es pot dir que actualment és el projecte en solitari de Llorenç Romera cantautor?

Sí, i així seguirà mentre el projecte tingui sentit. La vida passa de pressa i hi ha gent nova i jove amb un talent enorme. M'agradaria posar-me al seu servei i aportar el meu granet d'arena a la nova escena.

També hi ha força col·laboracions. Per què?

He creat una veu coral, de vius i morts, perquè tots som d'aquesta mateixa mar. Volia un cor que recordàs el teatre grec. Al cap i a la fi, el rerefons de *Cruïlla* és la narració de la història d'Orfeu i Eurídice portada als nostres dies líquids i digitals. Volia contar, de manera gens explícita, que s'ha acabat el seu amor sense filtres i que no hi ha drama. S'estimen moltíssim i, tanmateix, els toca viure "un punt i principi de viure sense tu", per separat, sense rancúnia. Eurídice no necessita que Orfeu la rescati, es basta sola, i Orfeu, ara sí, es pot alliberar de clixés heretats de masculinitat absurda.